

दुःखादेरागमापायित्वादपिनशोकादिकं कर्तव्यमित्याह पुनरिति ॥ ४६ ॥ सर्वपुरुषमात्रं ॥ ४७ ॥ षट्मनसा सहश्रोत्रादीनि पंच स्रवते स्वार्थाद्भूयति ततो विषयसेवनात् ॥ ४८ ॥ तनुः शरीरमभिव्यक्तिस्थानं काष्ठं तत्र रुद्धो न भिव्यक्तः शिखी अग्निस्तथायं राजा धर्मेण रुद्धः तनुना सूक्ष्मेण धर्मेण वारुद्धः ॥ ४९ ॥ उद्विग्नं भीतं चलितं च अनुद्विग्नमभयमचलं च पदं पदनीयं प्राप्यं ब्रह्म ॥ ५० ॥ तस्यापि साधनान्येवाह नान्यत्रेति विद्याध्ययनजा तपः स्वधर्माचरणं त्वंतुलोभी तत्पदं प्राप्तुमनर्ह इति भावः शांतिकल्याणं ॥ ५१ ॥ बुद्ध्या आत्मज्ञानेन भयं संसारं विंदते महत्सद्गुरुशास्त्रादिकं लभते ततो गुरुशुश्रूषया ज्ञानं ग्रंथजं योगेन सर्वचित्तवृत्तिनिरो

पुनर्नरो ध्रियते जायते च पुनर्नरो हीयते वर्द्धते च ॥ पुनर्नरो याचति वाच्यते च पुनर्नरः शोचति शोच्यते च ॥ ४६ ॥ सुखं च दुःखं च भवा भवौ चला भाला भौ मरणं जीवितं च ॥ पर्यायशः सर्वमेते स्पृशंति तस्माद्भीरो न च हृष्येन्न शोचेत् ॥ ४७ ॥ चलानि हीमानि षडिंद्रियाणितेषां यद्यद्वर्द्धते यत्र यत्र ॥ ततस्ततः स्रवते बुद्धिरस्य छिद्रो दकुंभादिव नित्यमंभः ॥ ४८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच तनुरुद्धः शिखी राजा मिथ्योपचरितो मया ॥ मंदानां मम पुत्राणां युद्धेनांतं करिष्यति ॥ ४९ ॥ नित्योद्विग्नमिदं सर्वं नित्योद्विग्नमिदं मनः ॥ यत्तत्पदमनुद्विग्नं तन्मे वद महामते ॥ ५० ॥ विदुर उवाच नान्यत्र विद्या तपसोर्नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्र लोभसंत्यागाच्छांतिं पश्यामि तेऽनघ ॥ ५१ ॥ बुद्ध्या भयं प्रणुदति तपसा विंदते महत् ॥ गुरुशुश्रूषया ज्ञानं शांतिं योगेन विंदति ॥ ५२ ॥ अनाश्रितादानपुण्यं वेदपुण्यमनाश्रिताः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ता विचरंतीह मोक्षिणः ॥ ५३ ॥ स्वधीतस्य सुयुद्धस्य सुकृतस्य च कर्मणः ॥ तपसश्च सुतपस्य तस्यांति सुखमेधते ॥ ५४ ॥ स्वास्तीर्णानि शयनानि प्रपन्नानवैभिन्ना जातु निद्रालभंते ॥ न स्त्रीपुत्रा जन्मरतिमाप्नुवंति न मागधैः स्तूयमानानसूतैः ॥ ५५ ॥ न वैभिन्ना जातु चरंति धर्मनवै सुखं प्राप्नुवंतीह भिन्नाः ॥ न वैभिन्ना गौरवं प्राप्नुवंति न वैभिन्नाः प्रशमं रोचयंति ॥ ५६ ॥ न वैतेषां स्वदते पथ्यमुक्तं योगक्षेमं कल्पते नैव तेषां ॥ भिन्नानां वैमनुजेंद्रपरायणं न विद्यते किंचिदन्यद्विनाशात् ॥ ५७ ॥ संपन्नं गोषु संभाव्यं संभाव्यं ब्राह्मणे तपः ॥ संभाव्यं चापलं स्त्रीषु संभाव्यं ज्ञातिभयं ॥ ५८ ॥

धेनशांतिं ॥ ५२ ॥ शांतिप्राप्तौ सर्वतुच्छमित्याह अनाश्रिता इति दानजं पुण्यं तत्फलं स्वर्गादीत्यर्थः अनाश्रिताः नाश्रयंते तुच्छत्वात् तस्य ॥ ५३ ॥ तस्यांति स्वधीतादीनां कर्मणामेतेनाशे सुखं परमानंदं विंदते जगत्कारणदर्शनादेव सकलकर्मनाशे सति अकारणं शुद्धं प्राप्नोतीत्यर्थः क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरे परो हिरण्यगर्भोऽवरो नीचो यस्मात्कारणात् तस्मिन्दृष्टे सति ॥ ५४ ॥ तदन्यद्दुःखरूपमेवेत्याह स्वास्तीर्णानीति भिन्नाः भेददृष्टिमंतः द्वितीयाद्वैभयं भवतीति श्रूतेरद्वैतत्वात् प्रच्युता इत्यर्थः पक्षे भिन्नाः ज्ञातिभेदवन्तः ॥ ५५ ॥ प्रशमं अक्रोधं ॥ ५६ ॥ योगः अलब्धलाभः क्षेमं लब्धपरिपालनं तद्भयं न कल्पते न युज्यते ॥ ५७ ॥ तदेवाह संपन्नमिति संपन्नं क्षीरादिसंपत्तिः ॥ ५८ ॥